

Tamtamy buší jako moje srdce
Tvoje ruce
bloudí jako lovci stepí
Jen já se bojím, že mě najdou
až za roh zajdou
a pak tu povyk ztropím
Na konci ulice
máš zbytky svojí munice
jsou všechny cíle předem zasaženy
Sta bubnů na spánky
a kdo se zeptal Johanky
jak pálí oheň v srdci ženy

Zas se mi vracíš denně dvakrát,
jednou večer jenom nakrátko,
však ráno zase znovu
Kradeš mi myšlenky
a sám pak s chutí hašlerky
jak vítr v ústech proženeš mou hlavu
Plížím se šachovnicí
černý bod na sítnici
to střelec Tvůj mi šach-mat chystá
Poslední rošáda
svou obrannou věž postrádám
a na bitevním poli není místa
jsem Tvá jistá
no tak...

Nečekej, nečekej víc, tohle není polovic
Nečekej, nečekej víc, po mě nepřijde nic...